

lahko mislimo, v kako hudih in nevarnih nevihtah se je nahajal Enej. Toda poslušajmo Vergilija:

Aen. III. 200.

Pot in smer izgubivši, smo tavalí v slepem vodovju,
Sam Palinur ni na nebu ni nóči ni dneva razložil,
Sredi valov celo on, ni kam, ni kodi, ni vedel. —

Aen. V. 12.

Sam krmar Palinur je klical z visocega krova:
»Groza -- uj, kakšen polèp zastrl in zagnèl je ozračje!
Kaj pač kaniš, Neptun?« — Tako vzkliknivši, ukaže,
Jadra tesneje naj spnó ter upró naj se v vesla mogočna. —
Jadra nabuhla je vetru navšèv nastavil ter rekel:
»Ne bi, oj hrabri Enej, in da Jupiter sam mi obljubi,
Ne bi v Italijo upal pri tacem vremenu dospeti.
Vetri hrušèé sè strani, izprevrroma navstajajoči
Sem od večernih temin, in zrak se v oblake zgoščuje.
Mi pa ustavljati se viharju z enakim uporom
Nismo v stanu; in ker je usoda močnejša, sledimo,
Kamor nas zove, tija obrnimo se. Sodim, da daleč
Ni več bratski Erikov breg in Sikanski zalívi,
Če po spominu jaz prav si umišljam nebesna ozvezdja.«

Drugokrat zopet pa z večími čuti vestno opazuje rešilna in pogibelna ozvezdja in njih kroženje na visokem nebu in sap raznovrstnih pihljanje nad morjem:

Aen. III. 512.

Ure še niso nóči dovedle do srede obtoka;
Zdaj Palinur nemudno se dvigne z ležišča, vetrove
Motri in vleče na uho, kako da sape pihljajo,
Motri i zvezd nebròj, ki drkajo tiho po nebu,
Mali in véliki voz, arkturja, deževne stezévce,
Tudi Oriona mótri, bleščèčega v zlati opravi.
Ko pa vidi, da v redu je vse na jasnem obnebjú,
Znamenje jarno nam dá; odpravimo koj se k odhodu
Ter poskusimo pot in jader peroti razpnèmo.

Zato je pa tudi kot poseben izurjenec in veščak v krmarstvu navadno vodnik, ki vozi prvi pred drugimi, a druge ladje Enejevega brodovja se ravnajo po njegoví:

Aen. III. 561.

Ročno povelje zvrše, in k morja prostranstvu na levo
Prvi takoj Palinur hreščèčo je ladjo zakrmil,
Drugi na levo za njim zakrmijo z vetri in vesli.

(Koniec prihodnjič.)

L. P.

Prevod Prešernove nemške prigodne pesmi (Gelegenheitsgedicht).

Napitnica nazdravljená gospodu Janezu Tomanu, doktorju vseh pravic, in njegovi gospej soprogi Frančiški, rojeni Dolničarjevi, dne 11. aprila 1836. leta na dan njiju poroke.

Prelep dogodek je osrečil vaju,
 Ki sta pred Bogom segla si v rokó
 Ter vpríčo nas denès na svetem kraju
 Prisegla si ljubezni vez zvesté.

Izpolnjene so vaju želj nadeje,
 Odstranjena ovira prejšnjih mej;
 Kot istina se vama proti smeje,
 Kar v željah vaju srečilo že prej.

Držečima vzajemne se opore,
 Od dne do dne jasneje vama bo,
 Da prave sreče biti tu ne more,
 Če ni ljubezen blaga v družbi z njo.

Bog vaju zakon s srečo blagoslovi,
 Sinóv naj vama vrsto čvrstih dá,
 Ki Bogu le, pravici se njegovi
 Uklonijo — in krasnih naj hčera.

Naj vama bo bogat studenec sreče
 Ta zveza pred oltarjem sklenjena!
 Ljubezni zvezda vama naj leskeče,
 Bog žívi vaj', dvojica blažena!

Ta nemška napitnica „Wohl ist ein schönes, sel'ges Loos gefallen Euch zweien“ itd. se ne nahaja nikjer v rokopisu, pač pa natisnjena v ljubljanski licealni knjižnici (Sig. 20843. II. C. b. 2.). In na prvo stran tega natisnjenega izvoda je bivši uradnik licealne knjižnice, Juri Kosmač, Čebeličar in Prešernov znanec, pripisal opombo »Gedichtet von Dr. Franz Prešerin«. —

L. P.

Brankovo kolo. V Sremskih Karlovcih izhajajoči, izvrstno urejevani srbski list „Brankovo kolo“, ki prinaša leposlovne, poučne in književne spise ter pesmotvore najboljših srbskih pisateljev vsaki teden na dveh polah, je priobčil v letošnji 30. številki prav simpatično pisano oceno „Lirskih in epskih poezij“ našega dičnega pesnika A. Aškerca. O priliki priobčimo nje prevod.

Listnica uredništva. Vida: Vaše pesmice kažejo, da imate lirsko žilo. Za sedaj sprejmemo samo nekaj. Nadaljujte, kadar vas bo veselilo! Glejte pa, da Vam bodo stiki čisti, ne prisiljeni in premonotonski (sladkó — srečnó — žalnó i. t. d.). Kosec travo kosí, a kadar ma prineso kosilo, pa kósi . . .

Borut: Ali morda še ne verujete dovolj v samega sebe? Naša kratka, objektivna sodba je ta, da ste res pesnik. Saj smo že lani objavljali Vaše pesmi. Pišite, g. Borut, kadar koli Vam je srce polno in čuvstva silijo na dan! Življenje Vam bode dajalo čim dalje več snovi. Veseli nas, da se je naposled tudi v korotanskem gaju oglasil domač slavec . . .

Popravek. V naznanilu »Lirskih in epskih poezij« Aškerčevih v zadnji Zvonovi številki (str. 506.) po pomoti nismo omenili založne knjigarnice Ig. pl. Kleinmayrja & Fed. Bamberg. Tvrdki, ki nas je na ta nedostatek opozorila s prošnjo, naj ga popravimo, smo s temi vrsticami radi ustregli.

—*—